

Θέατρον Διονυσιάδου Πειραιῶς
«Θίασος Ἀλεξιάδου»

Τὴν προπερὶ ληθούσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη ὁ «Καπετάν-Γεακουμῆς», ὃν ὑπεδύθη ὁ Σπ. Παντοπούλος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας· ὁ χορὸς τοῦ Παντοπούλου καὶ τὸ ἐπίκαιρον ἄσμα, τὸ ἔποιον ἱψάλλειν, ἐνεθουσίασαν τόσο τὸ κοινόν, ὥστε ἔρχεται τοῦτο χειροκροτοῦν καὶ ζητῆ τὴν ἐπανάληψιν. Ὁ Παντοπούλος ἐξηκολούθει ἐν μίᾳ τῶν χειροκροτημάτων τῶν θεατῶν χορευτῶν καὶ ᾄδων τὸ ἄσμα:

*Λαρεὺς τῶν ποῦ θά γείνη
 Ὡσὲν τὸν Μαλαβιώτη,
 Πανόπουλο, Τσελίαν
 Ὡς καὶ τὸν Ρεννελιώτη
 Νὰ πῆγῃ τοῖς παραθεῖς
 Καὶ πῖσι τὰ τοῖς θάμνῃ
 Καὶ νᾶρχεται ὁ κόσμος
 Νὰ τὸν ἀποθεώσῃ!*

— Τὸν Μανώλην ὑπεδύθη ὁ Χατζηγεῆτος ἐπιτυχῶς. Τὸν Δημαργὸν ὁ Βεντούρας πολὺ καλῶς. Τὴν Ἑλένην ἡ κ. Θεοδώρου λίαν ἐπιτυχῶς καὶ γαλήνως· ἰσχυρότατα δὲ τὸ

μετὰ τοῦ Μιγάλη νουέτο μετὰ πολλὴν γλυκύτητα. Τὸν Μιγάλην ὑπεδύθη ὁ Παπαστεφάνου· ἐπαίξε μετὰ πολὺ πάθος καὶ δύναμιν. Τὸν Λάμπρον ὑπεδύθη ὁ Κοντόπουλος. Τὸν Δεκαξάρχουλον ὁ Γεωργιάδης. Τὴν διδασκάλισσαν ἡ δὲς Μελά. Τὸν Νικόλαν ὁ Βενιέρης κλπ. κλπ.

— Ἡ κοσμοπλημμύρα τῆς ἰσπείρας ταύτης ἦτο πρωτοφανής· τοῦτο ἀποδεικνύει τρανῶς τὴν ἐκτίμησιν μεθ' ἧς οἱ Πειραιεῖς περιβάλλουν τὸν θίασον τοῦ κ. Ἀλεξιάδου.

— Τὴν Τρίτην ἐπαίχθη ὁ «Δικαστής» τοῦ Bisson κατὰ μετάφρασιν τοῦ Κ. Πετρίδου.

— Τὸν Δεπλαντουῦ ὑπεδύθη ὁ Σπ. Παντοπούλος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Τὴν Ἀωράνην ὑπεδύθη ἡ κ. Κοντοπούλου αρκετὰ καλῶς. Τὸν Βλοντῶ ὑπεδύθη ὁ Γαβαθιώτης μετὰ πολλὴν δύναμιν καὶ τέχνην καὶ δὴ εἰς τὴν σκηνὴν τῆς θεραπείας τοῦ κωλικοπόνου. Τὸν Μπομπὴν ὑπεδύθη ὁ Χατζηγεῆτος καλῶς. Τὸν Δουβινῶ ὁ Γεωργιάδης· ἐγρατάζετο ποιοσοστόα ζωὴ, προσοχὴ καὶ μελέτη. Τὸν Λαζενὴν ὑπεδύθη ὁ Βενιέρης μετὰ ἐπιμείλειαν καὶ γάρον. Τὸν Μπερνικὴ ὁ Κοντόπουλος καλῶς. Τὸν Θεόδωρον ὑπεδύθη ὁ Παπαστεφάνου μετ' ἐπιμείλειας καὶ πολλῆς καλαισθησίας. Τὴν Πεζὸν ὑπεδύθη ἡ κ. Παντοπούλου. Τὸν Εὐγένιον ὁ Κοντόπουλος. Τὴν Λουκίαν δὲ Περπινίαν, ἀοιδόν, ἡ κ. Θεοδώρου. Τὸν Τουριγγάρ ὁ Βεντούρας. Τὸν ἀστυνόμον ὁ Τσίνοτος καὶ τὸν κλητῆρα ὁ Ταμβακόπουλος.